

Διορθώνοντας το σφάλμα

Ο Παντελής (Pshat) είναι προγραμματιστής και έχει μόλις ανακαλύψει μια νέα, αποδοτική δομή δεδομένων. Η συγκεκριμένη δομή μπορεί να αποθηκεύει ένα σύνολο από *μη-αρνητικούς* ακέραιους, μεγέθους n -δυαδικών ψηφίων (bits), όπου το n είναι ακέραιος υψωμένος σε δύναμη του δύο. Με άλλα λόγια, $n = 2^b$ για τυχαίο, μη-αρνητικό ακέραιο b .

Η δομή είναι αρχικά άδεια. Ένα πρόγραμμα, που χρησιμοποιεί τη δομή πρέπει να ακολουθεί τους εξής κανόνες:

- Το πρόγραμμα μπορεί να καταχωρεί στοιχεία στη δομή, τα οποία να είναι ακέραιοι αριθμοί μεγέθους n -δυαδικών ψηφίων (bits), ένα μόνο στοιχείο κάθε φορά, χρησιμοποιώντας τη συνάρτηση `add_element(x)`. Αν το πρόγραμμα προσπαθήσει να καταχωρίσει ένα στοιχείο, το οποίο υπάρχει ήδη στη δομή, τίποτα δεν θα συμβεί.
- Μετά που θα καταχωρίσει και το τελευταίο στοιχείο, το πρόγραμμα πρέπει να καλέσει τη συνάρτηση `compile_set()` ακριβώς μία φορά.
- Τέλος, το πρόγραμμα μπορεί να καλέσει τη συνάρτηση `check_element(x)` για να ελέγξει αν το στοιχείο x υπάρχει ήδη στη δομή. Αυτή η συνάρτηση μπορεί να κληθεί πολλές φορές.

Όταν ο Παντελής υλοποίησε αρχικά τη δομή, έκανε ένα σφάλμα (bug) στη συνάρτηση `compile_set()`. Το σφάλμα αλλάζει τη σειρά των δυαδικών ψηφίων κάθε στοιχείου της δομής, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Ο Παντελής θέλει να γνωρίζει τον ακριβή τρόπο με τον οποίο αλλάζει τη σειρά των στοιχείων αυτό το σφάλμα.

Έστω ότι έχουμε την ακολουθία $p = [p_0, \dots, p_{n-1}]$, όπου κάθε αριθμός από το 0 μέχρι το $n - 1$ εμφανίζεται μόνο μία φορά. Καλούμε αυτή την ακολουθία *αντιμετάθεση* (permutation). Έστω ότι έχουμε ένα στοιχείο του συνόλου (set), του οποίου τα δυαδικά ψηφία είναι $a_0, \dots, a_{n-1}$ (όπου το a_0 είναι το ψηφίο που βρίσκεται στα αριστερά (significant bit)). Όταν κληθεί η συνάρτηση `compile_set()`, αυτό το στοιχείο θα αντικατασταθεί από το στοιχείο $a_{p_0}, a_{p_1}, \dots, a_{p_{n-1}}$.

Η ίδια αντιμετάθεση p , χρησιμοποιείται για να αλλάξει τη σειρά των ψηφίων κάθε στοιχείου. Όλες οι αντιμεταθέσεις είναι πιθανές, με την πιθανότητα να έχουμε $p_i = i$ για κάθε $0 \leq i \leq n - 1$.

Για παράδειγμα, αν έχουμε $n = 4$, $p = [2, 1, 3, 0]$ και έχετε καταχωρίσει μέσα στο σύνολο κάποιους ακέραιους, των οποίων οι δυαδικές αναπαραστάσεις είναι `0000`, `1100` και `0111`. Όταν κληθεί η συνάρτηση `compile_set`, αυτή τις αλλάζει σε `0000`, `0101` και `1110`, αντίστοιχα.

Να γράψετε πρόγραμμα, το οποίο να βρίσκει την αντιμετάθεση (permutation) p , αλληλεπιδρώντας με τη δομή δεδομένων. Το πρόγραμμα πρέπει (με την εξής σειρά) να:

1. επιλέγει ένα σύνολο από ακέραιους μεγέθους n -δυαδικών ψηφίων (bits),
2. εισάγει αυτούς τους ακέραιους μέσα στη δομή,
3. καλεί τη συνάρτηση `compile_set` για να προκαλέσει το σφάλμα,
4. ελέγξει αν κάποια στοιχεία εμφανίζονται στο τροποποιημένο σύνολο,
5. χρησιμοποιεί αυτές τις πληροφορίες για να εξακριβώσει και να επιστρέψει την αντιμετάθεση p .

Να σημειωθεί ότι το πρόγραμμά σας μπορεί να καλέσει τη συνάρτηση `compile_set` μόνο μία φορά.

Επιπρόσθετα, υπάρχει περιορισμός στο πλήθος των κλήσεων των συναρτήσεων βιβλιοθήκης (library functions). Συγκεκριμένα, μπορεί να:

- καλέσει την `add_element` το πολύ w φορές (w είναι για εγγραφή - "writes"),
- καλέσει την `check_element` το πολύ r φορές (r είναι για ανάγνωση - "reads").

Λεπτομέρειες Υλοποίησης

Να υπολοποιήσετε τη συνάρτηση (method):

- `int[] restore_permutation(int n, int w, int r)`
  - n : το πλήθος των ψηφίων (bits) στην δυαδική αναπαράσταση για κάθε στοιχείο του συνόλου (και επίσης το μέγεθος της p).
  - w : το μέγιστο πλήθος κλήσεων της συνάρτησης `add_element` που μπορεί να κάνει το πρόγραμμά σας.
  - r : ο μέγιστο πλήθος κλήσεων της συνάρτησης `check_element` που μπορεί να κάνει το πρόγραμμά σας.
  - η συνάρτηση πρέπει να επιστρέφει την ανακτημένη αντιμετάθεση p .

Στην γλώσσα C, το πρότυπο της συνάρτησης είναι κάπως διαφορετικό:

- `void restore_permutation(int n, int w, int r, int* result)`
  - n , w και r έχουν την ίδια έννοια όπως παραπάνω.
  - Η συνάρτηση πρέπει να επιστρέφει την ανακτημένη αντιμετάθεση p αποθηκεύοντάς την στον πίνακα `result`: για κάθε i , πρέπει να αποθηκεύει την τιμή p_i στο `result[i]`.

Συναρτήσεις βιβλιοθήκης

Το πρόγραμμά σας για να αλληλεπιδράσει με τη δομή δεδομένων, πρέπει να χρησιμοποιήσει τις τρεις παρακάτω συναρτήσεις (methods):

- `void add_element(string x)`

Η συνάρτηση προσθέτει στο σύνολο το στοιχείο που περιγράφεται από το x .

  - x : μια συμβολοσειρά αποτελούμενη από τους χαρακτήρες '0' και '1', που δίνει την δυαδική αναπαράσταση ενός ακέραιου, ο οποίος πρέπει να προστεθεί στο σύνολο. Το μέγεθος της x πρέπει να είναι n .
- `void compile_set()`

Η συνάρτηση πρέπει να κληθεί μόνο μία φορά. Το πρόγραμμά σας δεν μπορεί να

καλέσει την `add_element()` μετά από αυτή την κλήση. Το πρόγραμμά σας δεν μπορεί να καλέσει την `check_element()` πριν από αυτή την κλήση.

- `boolean check_element(string x)`

Η συνάρτηση αυτή ελέγχει εάν το στοιχείο `x` βρίσκεται στο τροποποιημένο σύνολο.

- `x`: μια συμβολοσειρά αποτελούμενη από τους χαρακτήρες `'0'` και `'1'`, που δίνει την δυαδική αναπαράσταση του ακέραιου που θα ελέγξει. Το μέγεθος της `x` πρέπει να είναι n .
- επιστρέφει `true` εάν το στοιχείο `x` βρίσκεται στο τροποποιημένο σύνολο, και `false` σε αντίθετη περίπτωση.

Να σημειωθεί ότι αν το πρόγραμμά σας παραβιάζει οποιουδήποτε από τους πιο πάνω περιορισμούς, το αποτέλεσμα θα είναι "Wrong Answer".

Σε όλες τις συμβολοσειρές, ο πρώτος χαρακτήρας δίνει το σημαντικότερο ψηφίο του αντίστοιχου ακέραιου.

Ο βαθμολογητής διορθώνει την αντιμετάθεση `p` πριν την κλήση της συνάρτησης `restore_permutation`.

Για λεπτομέρειες υλοποίησης στη γλώσσα προγραμματισμού σας χρησιμοποιήστε τα δοθέντα πρότυπα αρχείων.

Παράδειγμα

Ο βαθμολογητής (grader) θα κάνει την παρακάτω κλήση συνάρτησης:

- `restore_permutation(4, 16, 16)`. Έχουμε $n = 4$ και το πρόγραμμα μπορεί να κάνει το πολύ 16 "εγγραφές (writes)" και 16 "ανάγνώσεις (reads)".

Το πρόγραμμα κάνει τις ακόλουθες κλήσεις συναρτήσεων:

- `add_element("0001")`
- `add_element("0011")`
- `add_element("0100")`
- `compile_set()`
- `check_element("0001")` επιστρέφει `false`
- `check_element("0010")` επιστρέφει `true`
- `check_element("0100")` επιστρέφει `true`
- `check_element("1000")` επιστρέφει `false`
- `check_element("0011")` επιστρέφει `false`
- `check_element("0101")` επιστρέφει `false`
- `check_element("1001")` επιστρέφει `false`
- `check_element("0110")` επιστρέφει `false`
- `check_element("1010")` επιστρέφει `true`
- `check_element("1100")` επιστρέφει `false`

Μόνο μια αντιμετάθεση μπορεί να ταυτιστεί με τις τιμές που επιστρέφει η `check_element()`: η αντιμετάθεση $p = [2, 1, 3, 0]$. Έτσι, η `restore_permutation` πρέπει να επιστρέψει $[2, 1, 3, 0]$.

Υποπροβλήματα

1. (20 βαθμοί) $n = 8$, $w = 256$, $r = 256$, $p_i \neq i$ για το πολύ δύο δείκτες i ($0 \leq i \leq n - 1$),
2. (18 βαθμοί) $n = 32$, $w = 320$, $r = 1024$,
3. (11 βαθμοί) $n = 32$, $w = 1024$, $r = 320$,
4. (21 βαθμοί) $n = 128$, $w = 1792$, $r = 1792$,
5. (30 βαθμοί) $n = 128$, $w = 896$, $r = 896$.

Υπόδειγμα βαθμολογητή

Το υπόδειγμα βαθμολογητή που σας δίνεται, διαβάζει την είσοδο του με την παρακάτω μορφή:

- γραμμή 1: ακέραιοι n , w , r ,
- γραμμή 2: n ακέραιοι που δείχνουν τα στοιχεία της p .